दिति केचित् नाम्नस्त्यर्थेऽचोर्घदृति केचित् हनूमान् हनुमानपीति विश्वदर्शनाद्वैरूप्यमेव किमुक्तवानित्याह हे विद्वन् आवां पितुः कामादभिलाषादमुं गिरिं ऐव आगतौ दूणोधीव अदादि त्वात् शपोलुक् अभ्रंलिहमाकाशं लेढि प्राप्नोतीति तृभृवृदृजो त्यादिना अभिधानादनाम्न्यपि खः खितीति मन् अभिधानात् गुणाभावः आवां कीदृशौ मुनीनां पान्तौ रक्षन्तौ पालरक्षणे शतुः कीदृशान् अल्पंपचान् स्वल्पसन्तुष्टान् दरिद्रान् वा घटीखा रीत्यादौ मितनखमानादित्यत्रार्थस्यैव ग्रहणं तेनाल्पशब्दात् पचः खश् अल्पं यथास्यात्तथा पचानिति केचित् मुनिरक्षणेन दुष्टहिंसाप्रवृत्तयोरावयोः कुतः सिंहादिभयं तादृशोश्च सरिदु त्तरणमपि नाशक्यमिति पूर्व्वप्रश्नेषु सर्व्वत्रोत्तरं सूचितं ॥ ९६ ॥

अमितम्पचमीशानं सर्व्वभोगीणमुत्तमं। आवयोः पितरं विद्धि ख्यातं दशरथं भुवि ॥ ९७ ॥

कः पुनः पिता यदादेशादागतावित्यतआह। अमितम्पचमि त्यादि। आवयोः पितरं दशरथनामानं भुवि विख्यातं विद्धि जानी हि ऊझल्भ्योहेर्धिः अमितंपचं महामन्त्रिणं पूर्व्ववत् खश् मुम्च ततोनञ्समासः ईशानमीशनशीलं स्वामिनमित्यर्थः ताच्छील्येत्या दिना चालश् सर्व्वभोगीणं सर्व्वसत्वभोगाय हितं आत्मन्विश्वज नेति खः भोगशब्दोऽत्र शरीरवाची अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेपीति णत्वं ॥ ९७ ॥

अमितमित्यादि। कः पिता यदादेशादत्रागतावित्याह आव